

„A szívedet vezesd egyenes úton.”
Péld.23,19

Nyári szünidő - telik vagy múlik?

Galambos Gyurka és Marika

Knippl Tóni és Ági

Szép Attila atya

Magyar Házassági Hétvége Közösség Tagjai

Elkezdődött a nyár. Az iskolának vége, a felnőttek is szabadságra készülődnek. Mindenki pihenni szeretne. Letenni az elmúlt év minden gondját, nyűgét, hogy feltöltődjék a következő esztendőre. De mit is jelent a pihenés? Csak egyszerű, profán része-e az életünknek, vagy mélyebb jelentést is hordoz? A Teremtés könyvében a következőt olvashatjuk: „Isten a hetedik napon befejezte művét, amit alkotott. A hetedik napon megpihent munkája után, amit végzett. Isten megáldotta, megszentelte a hetedik napot, mert azon megpihent egész teremtő munkája után.” (Ter 1,2-4)

Lám, Isten is pihen. Amit alkotott, megáldotta, mert látta, hogy mindez jó. Megpihent, és gyönyörködött benne. Ez a leírás fontos dolgot tanít: szükség van a hetedik napra, a nyugalom napjára, hogy az ember megpihenjen, mindennapi munkáját félretegye. Ugyanakkor ez a részlet többet is mond. A pihenés nem kizárólag a napi robot szüneteltetése, hanem a keresztény ember számára ennél sokkal több. Részesedés Isten világából. Szükségünk van nekünk is a pihenésre. Amikor „körbejárjuk” azt, amit alkottunk. Amikor kicsit távolabbról szemléljük az eseményeket, elmélázunk a történeteken, végiggondoljuk, hogyan tovább. Amikor mindennapjainkat az Isten szemével próbáljuk szemlélni, őhöz emeljük életünket. Mindez az Úr napjára vonatkozik elsősorban, de igaz a nyári pihenésre is.

A nyári vakációt sokféleképpen lehet elképzelni. Van aki a tengerről álmodozik, van akit a hegyek vonzanak; egyesek távoli egzotikus helyekre utaznának, mások megelégednek azzal, hogy lemenjenek a Balatonra, vagy egyszerűen otthon kertészkedjenek. Életvitelünktől, munkánktól, vágyainktól, korunktól, családi állapotunktól, szellemi és fizikai erőnlétünktől függően elképzelhető, hogy másképp tervezzük a szabadságunkat.

Összefoglalva elmondhatjuk, hogy a szünet, a vakáció, a nyaralás a kikapcsolódás és az aktív pihenés ideje. Gondoljuk végig, mi szükséges ahhoz, hogy jól és tartalmasan teljen el.

Most rakjuk össze a nyári útiböröndöt, nézzük meg, mi is szükséges a nyárra.

Nyilván szükséges egy tervszerű időbeosztás. Mikor és hol lesznek a nyári programok? Mikor tud a család együtt lenni? Mikor megyünk a rokonainkat, ismerőseinket meglátogatni? Sőt, hozzávetőlegesen az egyes napokat is meg kell tervezni. Az eltékozolt nap sokkal fárasztóbb, kimerítőbb, mint egy programokkal megtöltött. De a terv azért is kell, hogy egy nem várt, de izgalmas program, baráti társaság kedvéért átalakítsuk.

Ma baj van az idő fogalmával, legalábbis a mi felnőtt világunkban. Eluralkodott világunkban, hogy az idő - pénz, emiatt mindig rohanunk, kapkodunk, és emiatt semmire sincs elegendő időnk. Pedig az idő önmagában nem érték, hanem attól válik értékessé, amivel eltöltjük.

Ma már nem tudunk lazítani, több nap is eltelik a vakációból, mire le tudjuk tenni munkahelyi gondjainkat. Nyaralásunkat is sokszor csak úgy tudjuk elképzelni, mint lázas tevékenységet: idegölő végeérhetetlen utazásokat, könyörtelen hajszát a látványosságok után. Pedig amikor utazunk, akkor az élmény nem a megérkezés, hanem maga az utazás, s amikor strandolunk, akkor nem egy telefonálás az esemény, hanem a napozás és fürdés.

Nem kellene félnünk az okos semmittevéstől sem. Már a régiek is tudták, hogy létezik egy olyan lelkiállapot is, a kreatív semmittevés, amikor is az ember mintegy az agyát pihenteti.

Az idő fogalmát a keresztény hagyományban erősen meghatározta egy, a görög gondolatvilágból átvett megkülönböztetés. Az események folyamatának leírására szolgáló „folyó” időt *kronosz*-nak nevezték, innen származik a kronológia elnevezés. Amikor valami különleges történik, ezt *kairosz*-nak hívták. A kronosz a könyörtelenül haladó idő, a múlás ritmusa; a kairosz viszont a jó alkalom pillanata, a keresztény számára a kegyelem ideje, Isten jelenlétének pillanata. Míg a kronosz természetszerűleg egy mennyiség, addig a kairoszt egyfajta minőségnek tekinthetjük.

Nem mindegy, hogy mit kezdünk a számunkra ajándékba adott idővel. Nem mindegy, hogy az idő telik vagy múlik. Azaz életünket értékes tartalommal töltjük-e ki, sok kegyelmi pillanat, kairosz van benne, vagy az idő elmúlik könyörtelenül, üresen felettünk. Az elmúló idő egyfajta elszalasztott lehetőség, elfolyó idő.

Lelki életünk az időben bontakozik ki. A jelen pillanat az az alkalmas idő, ahol találkozhatunk Istennel és az emberekkel. Az idő számunkra tehát nem ellenség, amellyel hadakozni kell, hanem Isten ajándéka, ezért ha az Ő szándéka szerint használjuk fel, az idő kairosszá, kegyelmi pillanattá válik.

Ne felejtsük el betenni a bőröndünkbe azt az elhatározásunkat, hogy jobban figyelünk egymásra. A nyári vakáció jó alkalom arra, hogy ismét kinyissuk a szívünket egymás felé, újra felfedezzük egymást, rátaláljunk önmagunkra és egymásra is. Ahhoz, hogy ezt a célt elérjük, időt, vagyis minőségi időt kell adnunk egymásnak. Nemcsak hallgatnunk kell a másikat, de meg is kell hallgatnunk őt. És nemcsak a fülünkkel, hanem a szívünkkel is.

A nyári szünidő adhat lehetőséget arra is, hogy összegyűljenek az unokatestvérek, barátok, alkalom arra, hogy sokasodjanak a szép emlékek, erősödjenek a baráti, rokoni kötelékek. Így van ez nálunk is. Ilyenkor nagy asztalt ülünk körbe kicsik és nagyok, és mindenki megfogja a munka végét, hogy kész legyen az ebéd, a mosogatás. Ilyenkor élvezetesebb a fürdéskor a csata a matracért, az úszóverseny, estefelé a kerékpározás, vagy rossz időben a kártyaparti és a társasozás. Persze számolnunk kell azzal is, hogy nem megy minden zökkenő nélkül, de az együttlét öröme feledteti a vendéglátás izgalmait, a fáradtságot.

A vasárnapi, de a nyári pihenés célja, hogy a munkában, tanulásban elfáradt szervezet, a megviselt idegrendszer, a megterhelt lélek regenerálódhasson, erőt gyűjthessen a holnap terheihez. Azaz ilyenkor tudjuk helyreállítani a testünk működőképességét, másrészt a lelkünket is Istenhez irányozhatjuk be. Egy jó vakáció mindkettőben tud segíteni.

Hogyan tegyük tartalmassá vakációnkat? Mire figyeljünk, mit próbáljunk meg elkerülni? Vagyis mit ne tegyünk a bőröndbe?

Nemcsak a fiatalabbak, de bizonyára az idősebbek is emlékeznek még arra a mámorító érzésre, amit akkor éreztek, amikor a tanterem tábláján egyre hosszabb és hosszabb lett az a kedves szó, amit ma is betűnként rajzolnak fel a gyerekek: **ÁCIÓ... KÁCIÓ... AKÁCIÓ... VAKÁCIÓ!!!**

A nyári szünet azonban a szülőknek nemcsak öröm, hanem gond is: nem mindenki tud gyermekének két hónapra felügyeletet biztosítani, a divatos táborok sok esetben nagy anyagi terhet jelentenek. Így sok gyerek egyedül marad otthon, esetleg az utcán bókászik elfoglaltságot keresve magának. „Remek” alkalom ez ahhoz, hogy rossz társaságba kerüljön, és olyan hatások érvé, amitől minden szülő szeretné megkímélni gyermekét.

Gyermekeink közül sokan az "édes semmittevés" időszakának tartják a nyári szünetet. A szabadság számukra azt jelenti, hogy az egész napot a televízió vagy a számítógép előtt tölthetik, hogy végre későn fekhethetnek, délig heverészhethetnek az ágyban. A lényeg, hogy egy szalmaszál se kelljen keresztbe tenniük. Természetesen vannak olyan diákok is, akik annak örülnek, hogy végre elolvashatják azokat a könyveket, amelyekre a tanulás miatt nem volt idejük. Mások a sátorozást vagy a biciklitúrát várják a legjobban. Sajnálatos tapasztalat azonban, hogy van, aki csak úgy teng-leng.

Tehát nyáron is oda kell figyelnünk gyermekeinkre. Nem szabad úgy nekimennünk a vakációnak, hogy majd csak lesz valahogy. Nem arról van szó, hogy három hónapon keresztül folyamatosan táborokba küldjük a gyerekeket. Nem méregdrága nyaralásokra van szükség. Az a legfontosabb, hogy minél több időt töltsünk együtt, méghozzá aktívan: beszéljünk, játsszunk, sétáljunk, kiránduljunk, olvassunk és imádkozzunk a gyerekeinkkel.

Nagyobb gyermekeknek nagyon jó lehetőség a nyári szünidő egy részének eltöltésére a hasonló korú társaival való táborozás.

A táborozás azonban nemcsak a gyerekek kiváltsága! Felnőttként is sok felemelő élmény ér minket táborozásaink során. Itt lehetőségünk van megismerni más hasonlóan gondolkodó embereket, de nagy élményt jelent évről évre újra találkozni a régi ismerősökkel is.

Ezekben a táborokban nem az a legfontosabb, hogy legyen kényelem, magas komfortfokozat, különleges ételek. A családi táborok nem ezekről szólnak. Az első nap ezeken a kis kényelmetlenségeken még fennakadhatunk, de másnap már magával ragad a tábor lendülete és észre sem vesszük, hogy nem az otthon megszokott kényelmében vagyunk.

A lelki programok jelentik a szelet a tábor vitorlájához. Az előadások megbeszélése a megosztások és tanúságtételek közel hozzák egymáshoz az embereket. Folyamatos témát nyújtanak a beszélgetésekhez, megalapozzák a később kialakuló barátságokat. A szülők számára különös könnyebbséget jelent, ha a számukra rendezett programok közben gyerekeiket lelkes fiatalok foglalkoztatják. Ők a tábor őrangyalai. A családi táborok a gyerekvagyásra jelentkező pesztrák barátokra találást is lehetővé teszik. A gyerekvagyás felelősségteljes munkáján túl, van idejük beszélgetni, játszani, sportolni, zenélni, énekelni. A szülők számára is nagy élmény, amikor a meleg nyári estén látják nagykamasz gyerekeiket a rögtönzött zenekarban játszani és énekelni.

A táborozók számára mindig áldás, ha egy, vagy több atya is együtt tud velük lenni ezekben a napokban. A napi szentmisén túl lehetőség nyílik az atyák közelebről való megismerésére, lelki beszélgetésre, gyónásra.

Mindenkit biztatunk, hogyha van rá lehetősége vegyen részt családi, közösségi táborozáson, biztos, hogy szép élményekben lesz része.

Ahogy láttuk, a pihenés nem az ész nélküli kikapcsolódás, nem az új élmények parttalan keresése. Azok inkább menekülést jelentenek a pihenés előtt. Mert nem merünk szembenézni önmagunkkal, sorsunkkal, munkánk értelmes vagy értelmetlen voltával. Erre a kikapcsolódásra annak van szüksége, aki nincs a helyén. Ezért menekül onnan, ahol hétköznap él, ezért menekül azoktól, akikkel hétköznap együtt dolgozik. Ezért hiszi többnek, jobbnak az ismeretlen tájat, az ismeretlen embereket. Ki kell engesztelődnünk sorsunkkal teljes mélységéig, el kell fogadnunk életünket. Az igazi pihenésre csak így juthatunk el.

Olyan pihenést keressünk, amely nem kizárólag az új élményeket, a divatos nyári üdülőhelyeket tartja szem előtt, hanem a belső megnyugvást, a rejtett szépségek felfedezését. Ilyenkor van idő a bennünket egész évben ért élmények rendszerezésére, tisztázására. Ilyenkor van idő a család összekovácsolására, amely sok közös beszélgetést, játékot, egymásra figyelést igényel. Ma sok család nagyon nehezen engedheti meg a közös nyaralást, de ez az együttes pihenés nagyon egyszerűen is megszervezhető. Fontosak a távoli tájak élményei, de még fontosabbak a közösen töltött percek, akkor is, ha csak a közeli erdőbe jutunk ki, vagy az országon belül megyünk valahova.

Végül, de természetesen nem utolsósorban vigyük magunkkal Jézust: legyen velünk egész nyáron és egész életünkben! Ugyan a nyári kofferbe nem tehetjük bele, de a szívünkben magunkkal vihetjük bárhová, hiszen minden szentáldozáskor Vele találkozunk! Ne feledkezzünk meg nyáron sem a vasár-és ünnepnap szentmisén való részvételről!

S ha mindent összepakoltunk a nyári bőröndbe, akkor nem marad más hátra, mint hogy szép nyarat, jó pihenést, sok szép élményt kívánjunk mindenkinek!

Kívánjuk, hogy amikor a nyár végén újra találkoztok és megosztjátok egymással a nyári élményeket, elmondhassátok azt is, hogy „növekedtünk bölcsességben, korban és kedvességben Isten és az emberek előtt”!

Istenünk, akitől minden atyaság származik a mennyben és a földön, Atyánk, ki a Szeretet és az Élet vagy!

A Szentlélek által, „asszonytól született” Fiad, Jézus Krisztus az isteni szeretet forrása.

Add, hogy segítségével minden emberi család az élet és a szeretet igaz szentélyévé váljék nemzedékről nemzedékre!

Irányuljon kegyelmed a házastársak gondolataira, cselekedeteire, családjukra és az egész emberiség nagy családjára!

Add, hogy a fiatal nemzedékek a családban erős támaszt találjanak emberségük kibontakoztatására, az igazságban és szeretetben való növekedésre!

Add, hogy a házasság szentségének kegyelméből megerősödött szeretet erősebb legyen, mint minden gyengeség és bánat, mely olykor a családokat sújtja.

A Názáreti Szent Család közbenjárására kérünk, add, hogy az Egyház a Föld minden népe között gyümölcsözően teljesíthesse küldetését a családokban és a családokon keresztül.

Krisztus, a mi Urunk által, aki az Út, az Igazság és az Élet mindörökkön örökké. Ámen.

II. János Pál pápa imája a Családok IV. Világtalálkozóján